

never. Men alligevel, det er ikke nødvendigt at vente så længe, hr. minister, på det her område.

Det, der også bliver talt om, er, at man vil nedsætte en ekspertgruppe. Og til det vil jeg sige, at i den ekspertgruppe er det i hvert tilfælde utrolig væsentligt, at der også kommer nogle af de internationale eksperter med, som her i sidste omgang har udtalt sig, for vi behøver ikke at opfinde den dybe tallerken en gang til.

Det er jo sådan, at ambulanceberedskaberne bl.a. i Norge og i Frankrig er noget, som meget tæt på kan sammenlignes med den model, som CD har fremlagt. Så derfor: Det findes, det er lige til at hente, det ligger på bordet.

Men man har jo nogle problemer. Og for mig at se er de største problemer vel egentlig forankret i ministerierne omkring det her. Det er dér – efter min egen opfattelse og efter CD's opfattelse – den buffer, den bom, har været, som det måske har været så svært at komme over, og det har været spørgsmålet om, hvem der så skulde have ansvaret. Men selvfølgelig skal ansvaret for et sundhedsområde ligge i Sundhedsministeriet. Det er indlysende.

Der har også været sagt, at det er et dyrt forslag. Jeg tror ikke, det er så dyrt set i forhold til, hvad det koster os på sundhedsområdet generelt at gøre de her ting så usammenhængende, som de bliver gjort i dag. For det, man skal lægge mærke til, er jo, at det, vi har bedt om at få lavet, er en sammenhængende kæde af akutberedskab. Det er altså ikke noget, man sådan kan segmentere eller lægge ud i enkelte fragmenter. Det skal være sammenhængende. Det er utrolig nødvendigt.

Responstiden er da også interessant, ja, det er den vel, men det, det drejer sig om, er jo at få behandlingen ud til patienten i højere grad end at koncentrere sig om, hvor lang tid Falck er om at køre folk ind på hospitalet. Det er sådan set væsentligt nok, men det er vel ikke det væsentligste.

Spørgsmålet er, hvad det er for en kvalitet, der kommer ud på behandlingsstedet, om man ved på akutafdelingen, hvad det er, man har med at gøre, om man på alarmcentralen sundhedsfagligt har taget stilling til det, samtidig med at man selvfølgelig har givet de andre besked, og samtidig med at der er sat flere i gang, således at både brandvæsenet og hospitalsvæsenet har fået besked, og at ambulancen er i orden.

Men altså: Jeg kan da godt være glad for, at der sker noget; men jeg kan da være bekymret for, at man laver de forhandlinger med Otto Larsen – hr. Otto Larsen hedder han måske, selv om han ikke er medlem af Folketinget; man kunne måske nogle gange tro det modsatte – at Kresten Philipsen og Otto Larsen altså sidder og laver de forhandlinger på sådan et væsentligt område. Det burde jo sådan set være Folketinget, der satte dagsordenen for den her type beslutninger.

Så altså: Ja, det blev da punkteret, men vi skal være der med pumpen, hr. minister, og jeg kan love for, at det får en varm udvalgsbehandling.

Anden næstformand (Henning Grove):

Ordføreren for forslagsstillerne til beslutningsforslag nr. B 41 (om forbedring af akutberedskabet ved at afprivatisere ambulancetjenesten, udarbejde en ambulancelov og styrke den præhospitale fase), hr. Frank Aaen.

Frank Aaen (EL):

Jamen jeg synes, det har været en positiv debat. Der har jo været nogle skillepunkter, der har været spørgsmålet om afprivatisering af ambulancer.

Jeg vil godt sige: Det er altså ikke for vores vedkommende bare et ideologisk spørgsmål – det kan vi også sagtens gøre det til – men det er faktisk ud fra en overvejelse om, hvordan man kan gøre det her bedst muligt. Så vi er nødt til at overveje også, om det er klogt at have en del af indsatsen privatiseret.

Altså, det har jo været en fælles erkendelse i løbet af debatten, at der er et problem – det er allerede nu konstateret – ved, at noget af det er privatiseret, fordi det ikke har givet den mest effektive og optimale indsats. Og hvis man vil et sammenhængende system, hvis man vil – som også CD foreslår, forstår jeg – at alarmcentralerne direkte skal kunne styre enhver ambulance, ethvert – for den sags skyld også – brandkøretøj, så er det jo, det kommer til at støde sammen, at vi har en offentligt styret, selvfølgelig offentligt styret, indsats og så iblandet nogle, hvis mål også er at tjene penge.

Jeg tror altså, at man bliver nødt til fra andre partiers side at tage – vil jeg sige – de ideologiske briller lidt af og så se på, om det er klogt at have et meget stort privatiseret element på det her område.